

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De Sacramentis In Genere

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

III. Mendacia Philippi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53925](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53925)

quantum venerabili Baptismi Sacramēto. Hic sunt duo mendacia. V N V M, quòd nos contra Dei mandatum, & verbum consecrem⁹ salem, & aquam; nullum enim verbum, seu mandatum exstat, quo id prohibeatur. Quid, quòd ipse idem Lutherus lib. de captiuit Babyl. cap. de extrema vnctione, contrariū docet? Sic enim ait: *Igitur, inquit, hoc vnctioni extremae nostrū Sacramentū non damno, sed hoc esse, quòd ab Apostolo Iacobo præscribitur, cōstanter nego, cū nec forma, nec usus, nec virt⁹, nec finis eius cum nostro cōsentiat: numerabimus tamen ipsum inter ea Sacramenta, q̄ nos constituimus; ut sunt salis, & aquæ cōsecratio, & aspersio, neq̄ enim negare possumus, creaturā quamlibet per verbum Dei, & orationē sanctificari, quòd Apostolus Paulus nos docet, Hæc ille.*

ALTERVM mendacium est, quòd eandem vim tribuamus aquæ benedictæ, & Baptismo: id enim nullus vnquā Catholicorum docuit; alioqui non septem Sacramenta, sed multò plura faceremus. Hæc pauca ex Luthero sufficiant.

CAPVT TERTIVM.

Mendacia Philippi.

PRIMO in ipsa Confessione art. 13. damnat Scholasticos, quòd non doceant requiri fidem in vsu Sacramentorum. Sed fusiùs, & clariùs exposuit mentē suam in Apologia eiusdem articuli, vbi sic ait: *Hic damnamus totū populum Scholasticorum Doctorum, qui docent, quòd Sacramenta non ponenti obicem, cōferant gratiam ex opere operato, sine bono motu v̄t̄is. Hæc simpliciter Iudaica opinio est, sentire, quòd per ceremoniam iustificemur, sine bono motu cordis, hoc est, sine fide; & tamen hæc impia, & superstitiosa opinio magna auctoritate docetur in toto regno Pontificio. Hæc ille.*

Hoc mendacium est longè impudentius mendaciis Lutheri. Nam Lutherus non accusabat omnes, sed Scotistas tantū Philippus autem totum populum Scholasticorū damnat; immò etiam totum regnū Pontificium. Esse autē mendacium apertissimum, tam est manifestum, vt probatione nō egeat. Nam, vt supra diximus, omnes Scholastici cum Magistro lib. 4. dist. 4. requirunt actualē fidem, quæ sine motu cordis

dis esse non potest: & ipse idē Philippus in Apologia articuli de Pœnitentia, dicit, Catholicos requirere contritionem vel attritionē Et quid est cōtritio, vel attritio, nisi motus cordis?

S E C U N D O in ipsa etiam Confessione Augustana in articulo de Missa: *Falsò inquit, accusatur Ecclesiæ nostræ, quòd Missam aboleant: retinetur enim Missa apud nos, & summa reuerentia celebratur.*

Hoc esse mēdacium, probare possumus ex articulis Smalchaldicis, qui non minoris sunt auctoritatis apud Lutheranos, quàm ipsa Confessio; vnde etiam simul cum ipsa Cōfessione ponuntur in libro Cōcordiæ. In illis igitur articulis sic legimus: *Ceterū Draconis cauda ista (Missam intelligo) peperit multiplices abominationes, & idololatrias.* Et paulè ante: *Abrogāda meritò Missa est.* Hæc illi. Si igitur Missa, vt cauda Draconis abroganda est, cur eam non abrogârunt? aut, si abrogârunt, cur quæruntur accusari se, quòd Missam aboleuerint? **D I C E N T** fortassè se Missam Papisticam aboleuisse, Christianam autem retinere; nimirum Sacramenti distributionem, & perceptionem: hoc enim Philippus vocat Missam in Apologia. **A T** non accusantur à nobis Lutherani, quod istam Missam, id est, Communionem aboleuerint, sed quod veram Missam, id est oblationem, & totum Canonem sustulerint. Itaque si per Missam intelligunt, Communionem, mendacium est, quòd accusentur: sin autē intelligunt, oblationem, mendacium est, quòd falsò accusentur.

T E R T I O mentitur in eodem articulo: *Veteres, inquit, ante Gregorium nō faciunt mētionem priuatæ Missæ.* Idem repetit in Apologia eiusdem articuli.

Sed si per Missam priuatam intelligat Missam, quæ dicatur nomine priuato, aut quæ vni tantum proficit, mentitur eiusmodi Missam cœpisse post Gregorij ætatem: nulla enim est, nec fuit vnquam Missa priuata ad istū modum: omnis enim Missa publica est, cum celebretur à Sacerdote, vt est publicus minister, & pro communi, & publica vilitate totius Ecclesiæ. Si verò per Missam priuatam intelligat Missam, quæ ab vno Sacerdote dicatur sine distributione Eucharistiæ populo facta, mentitur eiusmodi Missas non fuisse ante Gregorij tempora. Nam Augustinus lib. 22. ciuit. cap. 8. meminuit Missæ priuatæ: scribit enim vnum ex suis presbyteris sacrificiū corporis

poris Domini obtulisse in domo rustica cuiusdam nobilis viri, quæ vexabatur infestatione malignorum spirituum, & cōtinuè eam domum liberatam fuisse: *Perrexit*, inquit, *unus*, obtulit ibi sacrificium corporis Christi, orans quantum potuit, ut cessaret illa vexatio, Deo, proin^o miserate cessavit. Hæc ille. Hic certè Augustinus qui ducentis annis Gregoriū præcessit, meminit Missæ dictæ ab vno, in loco priuato, sine distributione Sacramenti populo facta; & quæ Deo gratissima fuerit, ut euentus probauit.

QVARTO mentitur in eadem Confessione Augustana, in artic. de Confessione, vbi sic ait: *Antea immodicè extollebatur satisfactio, fidei verò, & meriti Christi, ac iustitiæ fidei, nulla fiebat mētio.*] Atq; ita quidem loquitur in Confessione, in Apologia autē art. II. ita rem exaggerat: *Nunc, inquit, de hac fide consequente remissionem peccatorū, nulla est syllaba in tanta mole constitutionum, Glossarum Sūmarum Confessionalium, nusquā ibi Christus legitur.* Et infra in Apologia art. 15. *Exstant, inquit, immensi libri, immò bibliotheca tota nullā syllabam de Christo, de fide in Christū, &c.*

Hæc tam magna sunt mēdacia, ut mirū sit, si ea tota Germania capere possit. Nullus enim est liber Catholicus, in quo de Sacramēto vllō agatur, quin in eo sæpe fides, & Christus nominētur. Certè S. Thomas, qui minimè obscurus est auctor, 3 par. q. 62. artic. 5. dicit, & probat Sacramenta omnia vim habere ex meritis Christi, & eiusdem Christi merita per fidem nobis applicari.

CAPVT QVARTVM.

Mendacia Caluini.

VENIO nunc ad CALVINVM, qui lib. 4. Instit. cap. 14. §. 14. sic ait: *Magno consensu Sophistica Scholæ tradiderūt, Sacramenta nouæ legi iustificare, & conferre gratiam, modò non ponamus obicē peccati mortalis. Quæ sententia dici nō potest, quàm sit exitialis, & pestilens, eoq; magis, quod multu antè seculis magna Ecclesiæ iactura in bona orbis parte obtinuit. Planè certè diabolica est, nam dum iustitiā citra fidē pollicetur, animas in exitium præcipites agit.*] Hoc est mendacium PRIMVM, quod

CITRA